

Bugün, Mirabal Kardeşlerin, Dominik Cumhuriyeti diktatörüne karşı verdikleri mücadele sonucunda tecavüze uğrayarak vahşice katledildikleri 25 Kasım 1960 gününün yıl dönümü: Kadına Yönelik Şiddetle Uluslararası Mücadele Günüdür.

O günden bugüne, ne yazık ki kadınlar hala dünyanın her yerinde fiziksel, cinsel, psikolojik ve ekonomik şiddetin farklı biçimlerine maruz kalmaktadır. Şiddetin dini, milliyeti ya da sınıfı yoktur; bu küresel sorun, toplumların her kesiminde varlığını sürdürmektedir. Özellikle ülkemizde kadın cinayetleri ve şiddet vakalarındaki artış, kadınlar üzerinden yürütülen yanlış politikaların ve yasaların uygulanmayışının acı sonucudur.

Uluslararası kuruluşların hazırladığı raporlar Türkiye'nin, cinsiyet temelli ayrımcılık, şiddet ve kadın cinayetlerinde ne yazık ki listelerin üst sıralarında yer aldığını göstermektedir. Bu sorun bir kadın sorunu olmaktan öte, bir insanlık sorunudur. Zira kadına yönelik şiddet, temelde bir insan hakları ihlalidir. Her geçen gün gündemi daha fazla meşgul eden kadına yönelik şiddete karşı isyan sesleri, bir taraftan ezilmeye baskı uygulanmaya çalışıldıkça bir taraftan da özgürlüğünü korumak için mücadele veren kadınların sesidir.

Tarihimizde kadınlar ve erkekler, cariyelik ve kölelikten birey ve yurttaş olma yolunda Kurtuluş Savaşında omuz omuza mücadele etmişti. Ülkemizin kurucusu Ulu Önder Mustafa Kemal ATATÜRK her zaman ve her mecrada Türk kadınına hak ettiği değeri vermişti. Türk kadını, bütün dünya devletlerinden çok önce, birey olma haklarını Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşu ile getirilen yasalar sayesinde elde etmişti. Türk kadını kendisine imkan verildiğinde, destek olduğunda ve erkeklerle eşit haklar tanındığında üzerine düşen görevleri her daim layığı ile yerine getirmiştir.

Günümüzde ise kadının eşit yurttaşlık haklarına el uzatan siyasi politikalar, yaratılan cezasızlık algısı, kadının bir birey olarak potansiyelini yok etmeye yönelik kurulmuş siyasi ajandalar, bu kazanımları zedelemekte ve ülkemizi bir şiddet döngüsüne hapsetmektedir.

Kadınlar, eşit yurttaşlardır. Bu nedenle çalışmaya olduğu gibi, eşit ücrete ; Eğitime olduğu gibi, eşit şartlarda istihdama ; Seçme seçilmeye olduğu gibi, siyasi arenada, yalnızca kadın ve aile ile ilgili başlıklarla sınırlı olmaksızın, eşit temsile hakları vardır.

Bu yüzden, küçük yaşta zorla evlendirilerek eğitim hakkından ve kendi kaderini tayin etme imkanından yoksun bırakılan kız çocukları da; Diyarbakır'da cesedi günlerce bulunamayan Narin de; giyim kuşamı nedeniyle eğitim hakkı engellenen kadınlar da; vahşice katledilip cansız bedeni bir çöplüğe bırakılan Hüsniye de; yurduna yürürken tedirgin hisseden her bir üniversite öğrencisi de; boşandığı eşi tarafından vahşice katledilen Ayşenur da; çalışma ve ekonomik özgürlüğe erişim hakkı engellenmiş tüm kadınlar da; uykusunda evladı ile birlikte bıçaklanan Cansu da; kısacası, sosyal statüsü ve ekonomik durumu ve yaşa her ne olursa olsun şiddetin herhangi bir türüne maruz kalmış her bir kadın da işte bu mücadelemizin parçasıdır.

Şiddet günümüzde artık evrensel bir sorun halini almıştır. Ülkemizin içine kısıldığı bu şiddet döngüsü, bir tek başlık altında toplansa da birden fazla şekle bürünmüş olarak karşımıza çıkmaktadır tıpkı görünen bir ağaç ve onun görünmeden, yer altından ilerleyen kökleri gibi.

Ülkemizin bu döngüden çıkabilmesi için toplumun ve kamunun bütüncül bir biçimde harekete geçmesinin zorunlu olduğu artık aşıkardır.

Zira şiddet hikayelerinin arkasında şikayeti kabul etmemiş adli personel, istismarı ihbar etmemiş sağlık çalışanı, olay yerine vaktinde intikal etmemiş kolluk personeli duymak artık maalesef olağanlaştı.

Biliyoruz ki ailede ve toplumda toplumsal cinsiyet rollerine bağlı yetiştirilme tarzı aşılmadan, temel eğitimde, hatta anasınıfında bu yönde eğitim metotlarıyla dersler verilmeden, toplumsal cinsiyet eşitliği sağlanmadan toplumun kadına bakış açısı değişmeyecek, her gün daha da büyüyen kadına yönelik salt şiddet ve öldürme fiillerinin önüne geçilemeyecektir.

Kadına yönelik erkek şiddetiyle mücadelede daha etkili adımlar atılmalı, 6284 sayılı kanunun amasız fakatsız uygulanması hususunda kolluk personeli ve şiddete uğrayan kadınlarla ilk basamak iletişimi kuran Cumhuriyet Başsavcılığı personelleri, yasalar ve işleyiş hususunda düzenli müfredatlarla kapasite artırım eğitimlerinden geçirilmelidir. Yasalar kapsamında belirlenmiş olan koruma mekanizmaları güçlendirilmeli ve suçlular caydırıcı cezalarla karşı karşıya kalmalıdır. Zira cezasızlık algısı kırılmadan toplum vicdanının rahatlaması da mümkün olmayacaktır.

Her ne kadar tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de kadınlar Anayasa ve kanunlarla güvence altına alınmış bir takım hakları haiz olsalar da, bu kanunlar değişen zaman ve şartlara uygun olarak güncellenmedikçe yahut bu haklar fiiliyatta uygulanma imkanı bulmayıp hayata geçmedikçe gerçek bir eşit yurttaşlıktan söz edilemez.

Kadın ve erkeğin eşit yurttaşlar olduğu bilinci siyasi politikalara ve topluma derinlemesine aşılanmadığı sürece kadına yönelik eril şiddet vakalarındaki artış kaçınılmaz olacaktır.

Herhangi bir toplumda kadınların durumu o toplumdaki uygarlaşmanın ya da insanileşmenin ölçüsüdür. Hiçbir toplum yoktur ki yarısı yere zincirlerle bağlıyken göğe yükselebilsin.

Bu yüzden tekrar vurgulamak gerekir ki kadına yönelik şiddet, bir insan hakları ihlalidir, kadın hakları, insan haklarıdır. Dolayısıyla da kadına yönelik şiddetin ortadan kalkması için; kadına yönelik ayrımcılığı besleyen, destekleyen politikaların ivedilikle terk edilmesi elzemdir.

Tekirdağ Barosu olarak, hukuktan aldığımız güçle, kadına yönelik şiddete karşı mücadelemizde demokrasiye, hukuka ve temel hak ve özgürlüklere sonuna kadar sahip çıkacağımızı bir kez daha duyururken, kamu kurumları ve tüm sivil toplum örgütlerini şiddete karşı mücadelede işbirliğine davet ediyoruz.

25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü vesilesi ile kadına yönelik şiddetin son bulduğu, hak ve özgürlüklerden yararlanma noktasında cinsiyet eşitliğinin sağlandığı bir dünya temenni ediyoruz.

Susması, oturması, boyun eğmesi, hayatı seyretmesi istenen tüm kadınlar için:

Susma, haykır! Kadınlar vardır!